Bylo jí šestnáct - Ladislav Vodička

Tramvají, tramvají cestou jsem stál
Nebyla plná ani prázdná, já pořád lál
Před zrakem mým nabroušeným koukala v dál
sedící slečna, asi šestnáct - dlouhej vlas jí vlál
Před ní paní s taškou byla dým
v náručí plakal jí syn

Páni rodičové to si dáme
když tak svoje děti vychováme
kéžby se vám tenhle případ zítra nestal
aby někdo s nohou v sádře zoufale stál
a mládí před vámi si klidně sedělo
a z tramvaje si ven s nudou hledělo

Páni rodičové co děláme
když v programu děti vynecháme
my budem jen stát a oni se smát
bez přestání a v rozjímání

Páni rodičové to si dáme
když tak svoje děti vychováme
kéžby se vám tenhle případ zítra nestal
aby někdo s nohou v sádře zoufale stál
a mládí před vámi si klidně sedělo
a z tramvaje si ven s nudou hledělo

Páni rodičové co děláme
když v programu děti vynecháme
my budem jen stát a oni se smát
bez ohledů a málem sednou si a cvalem
to v pohodlí a v rozjímání